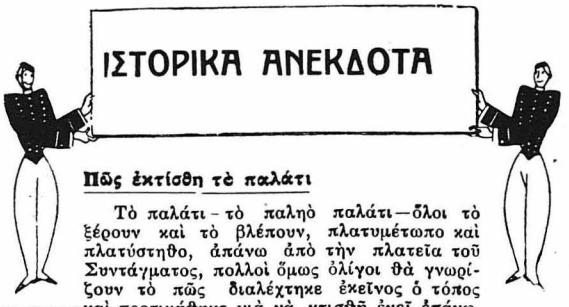

Πῶς ἐκτίσθη τὸ παλάτι

Τὸ παλάτι - τὸ παληὸ παλάτι—ὅλοι τὸ ξέρουν καὶ τὸ βλέπουν, πλατυμέτωπο καὶ πλατύστηθο, ἀπάνω ἀπὸ τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, πολλοὶ ὅμως ὀλίγοι θὰ γνωρίζουν τὸ πῶς διαλέχτηκε ἐκεῖνος ὁ τόπος καὶ προτιμήθηκε γιὰ νὰ κτισθῇ ἐκεῖ ἐπάνω.

Τὴν Ἱστορία αὐτὴ τὴν ἀναγράφει τὸ φιλολογικὸ παράρτημα τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος «Φιγαρὼ» εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ὀκτωβριου τοῦ 1882.

Σᾶς τὸ παραθέτομεν, ὅπως ἐγράφη τότε, μεταφράζοντες αὐτό:

«Ὅταν ὁ Ὄθων ἐξελέγη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Συνέλευσι καὶ ἔφθασε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Ἀθήνα, εἶδεν ὅτι ἡ πόλις, ἔπειτα ἀπὸ τόσες πολιορκίες ποὺ εἶδε καὶ ποὺ ἔπαθε, στὴν ἐπανάστασι κατὰ τῶν Τούρκων, ἦταν ἕνας σωρὸς ἀπὸ ἐρείπια, κατάλληλος γιὰ κάθε ἄλλο, παρὰ γιὰ βασιλικὴ διαμονή.

Ἐν τούτοις ὅμως πιεζόμενος καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἀπεφάσισε νὰ χτίσῃ ἕνα ἀνάκτορο εἰς τὴν Ἀθήνα. Ὁ Λουδοβῖκος ἔστειλεν εἰς τὸν βασιλέα υἱό του, ἕνα διαλεγμένον Γερμανὸ ἀρχιτέκτονα ὁ ὁποῖος ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς μελέτες, διάλεξε ὡς κατάλληλο μέρος, γιὰ νὰ χτιστοῦν τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα, τὸν ἀνοιχτὸ χῶρο, ποὺ εἶνε στὸ Θησεῖο.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ ὁ φιλέλλην ἐκεῖνος βασιλιᾶς ὁ Λουδοβῖκος, ἔχοντας μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀγαπημένη του Ἑλλαδα, ἦλθε στὴν Ἀθήνα καὶ φιλοξενήθηκε στὸ προσωρινὸ ἀνάκτορο τοῦ υἱοῦ του, (ποὺ ἦταν τότε κοντὰ στὸν σημερινὸν κῆπο τοῦ Κλαυθμῶνος).

Στὴν πρώτη περιοδεία ποὺ ἔκαναν οἱ δύο βασιλεῖς, πατέρας καὶ υἱός, στὴν πόλι, ὁ Ὄθων, ἔδειξε, στὸν πατέρα του τὸ μέρος ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀνεγερθοῦν τὰ ἀνάκτορα.

— Τὸ πιὸ νοσηρὸ μέρος τῆς πόλεως διάλεξε ὁ ἀρχιτέκτων, εἶπεν ὁ Λουδοβῖκος. Ἐγὼ εἶδα ἕνα ἄλλο μέρος ποὺ εἶνε πειὸ καλό.

Ὁ Ὄθων ἀντέτεινε, ἀλλὰ ὁ Λουδοβῖκος ἐπέμεινε, ὅτι ὁ γερμανὸς ἀρχιτέκτονας διάλεξε τὸ πειὸ ἀνθυγιεινὸ μέρος νὰ τὸ κτίσῃ. Καὶ γιὰ νὰ τοῦ τὸ ἀποδείξῃ ἐπρότεινε νὰ γίνῃ τὸ ἑξῆς πείραμα:

Ἔσφαξαν ἀρνιὰ καὶ ρέμασαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ ἕνα κομμάτι. Ἔβαλαν δὲ καὶ φρουροὺς νὰ τὰ φυλᾶνε μήπως τὰ ἁρπάζανε οἱ σκύλλοι ἢ τὰ κλέψουνε οἱ ἄνθρωποι.

Τ' ἀφῆκαν ἐκεῖ ἀρκετὲς ἡμέρες.

Ὅταν πῆγαν νὰ τὰ ἐξετάσουν, τὸ κρέας, ποὺ ἦταν κρεμασμένο στὸ μέρος ποὺ διάλεξε ὁ Γερμανὸς ἀρχιτέκτονας νὰ κτίσῃ τὸ παλάτι, εἶχεν ἀποσυντεθεῖ τελείως, ἐνῷ τὸ κομμάτι ποὺ ἦταν κρεμασμένο, στὸ μέρος ὅπου τὸ σημερινὸ παλάτι ἦταν ἀκόμη ἀβλαβές.

Τὸ πειστικὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα, δικαίωσε τὸν Λουδοβῖκο καὶ ἔτσι τὰ ἀνάκτορα χτιστῆκαν ἐκεῖ ποὺ εἶνε σήμερα.

Καὶ τὸ ἀνέκδοτο τοῦτο εἶνε ἀληθινό.

Ἕνα ὅμως λάθος παρατηροῦμε εἰς τὸν «Φιγαρώ».

Ἡ πρώτη σκέψις γιὰ νὰ χτιστοῦνε τὰ ἀνάκτορα, δὲν ἦταν ὁ χῶρος τοῦ Θησείου, ἀλλὰ στὴ συνοικία τοῦ Μεταξουργείου, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἄλλοτε στρατῶνος τοῦ πυροβολικοῦ. Εἶχε κατατεθεῖ μάλιστα καὶ ὁ θεμέλιος λίθος, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ πείραμα μεταφέρθηκε εἰς τὸ νέο μέρος.

Ἡ κακὲς γλῶσσες, μάλιστα λένε, ὅτι ἅμα σηκῶσαν τὸ λιθάρι, ἀπὸ τὸ Μεταξουργεῖο, γιὰ νὰ τὸ μεταφέρουν εἰς τὸ μέρος ποὺ χτιστήκανε τὰ σημερινὰ Ἀνάκτορα, δὲν βρεθῆκαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ αὐτό, τὰ νομίσματα, ποὺ κατὰ τὸ γνωστὸ ἔθιμο, οἱ ἐπίσημοι, εἶχαν βάλει κατὰ τὴ κατάθεσι, κλαπέντα...

* * *

Ἡ ἡλικία τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων

Ποιὸς ξέρει πόσων ἐτῶν εἶνε ὁ Δημαρχός μας κ. Σπυρ. Πάτσης; Μιὰ φωνή, βγαλμένη ἀπὸ τὰ κιτρινισμένα χαρτιὰ τοῦ παρελθόντος, μᾶς λέγει ὅτι πρὸ 40 ἐτῶν σχεδόν, εἶχε τελειώσει τὸ Πανεπιστήμιο καὶ εἶχε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ἀκόμα.

Ὥστε ὑπολογίσατε, προσθέσατε καὶ εὐχηθῆτε ἄλλα τόσα χρόνισ εἰς τὸν Δήμαρχό μας.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ 1887 ὁ Κλεάνθης Τριαντάφυλλος, εὐχόμενος σ' αὐτὸν γιὰ τὴν γιορτή του, γράφει τὰ ἑξῆς στὸν «Ραμπαγᾶ»

«Ὁ χθὲς ἑορτάζων ἐκλεκτὸς ἡμῶν φῖλος, ὁ λαοφιλέστατος Σπυρίδων Πάτσης, ὁ ἀρτιφυὴς μέν, ἀλλ' ἤδη πεπειραμένος δικηγόρος, ἐδέχθη ἀπείρων φίλων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων (δὲν τὸ λέγομεν τοῦτο διὰ νὰ τοῦ αὐξήσωμεν τὴν προῖκα), ἐπισκέψεις καὶ μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων συγχαρητηρίων, ἅπερ ἔλαβεν ἦτο καὶ ἓν ἔμμετρον, ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου ἑνὸς φίλου τοῦ Ραμπαγᾶ καὶ συνεργάτου :

Ἰδοὺ αὐτό : *Σοῦ εὔχομαι ζυθοστεφεῖς*
κατὰ Γαμβρίνου νίκας,
νύφη κοπκώνα τρυφερὴ
καὶ δραχμοφόρους δίκας».

* * *

Μιὰ προφητεία γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρεια

Ὁ Σατωβριάνδυς πρὸ ἑκατὸ ἐτῶν ἔγραψε τὸ ἑξῆς πένθιμο προφητικό, γιὰ τὴν Ἀλεξάνδρεια στὸ βιβλίο του, τὸ ἐπιγραφόμενο «Μάρτυρες»:

«Ἀ ! Ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ὅσο καὶ ἂν εἶνε μέγας, εἶνε ἕνα μικρότατο πρᾶμμα, τί εἶνε ἄραγε τὰ ἔργα του ;

Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὐτὴ Ἀλεξάνδρεια θὰ χαθῇ καὶ αὐτή, ὅπως ἐκεῖνος ποὺ τὴν θεμέλιωσε.

Μιὰ ἡμέρα καταβιβρωσκομένη ὑπὸ τῶν τριῶν ἐρήμων ποὺ τὴν περισφίγγουν θὰ παραδοθῇ στὴν θάλασσα, τὴν ἄμμο καὶ τὸν θάνατο, ποὺ θὰ τὴν ἐπανακτήσουν σᾶν κτῆμα ποὺ τοὺς ἀφηρέθηκε.

Καὶ τότε θὰ ξαναγυρίσῃ ὁ Ἄραψ, νὰ στήσῃ τὴν σκηνή τοῦ, ἀπάνω στὰ καταχωμένα της ἐρείπια» !

Ξέρετε δὲ τί ἦταν ἡ Ἀλεξάνδρεια, ὅταν τὴν κατέλαβε ὁ Ἀμροὺ ὁ στρατηγὸς τοῦ Καλίφου Ὀμάρ, κατὰ τὸ 640 Μ. Χ., ἔπειτα ἀπὸ πολιορκία 14 μηνῶν καὶ ἀπώλεια 25,000 πολεμιστῶν ;

Διαβάστε τὴν κατωτέρω ἔκθεσι, ποὺ ἔστειλε εἰς τὸν Καλίφη:

«Ἐκυρίευσα, ἔγραφε, τὴν μεγάλη πόλι τῆς Δύσεως, ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω τοὺς θησαυρούς της καὶ τὴν μεγαλοπρέπεια της. Ἀρκοῦμαι ν' ἀναφέρω ὅτι ἔχει τετρακισχίλια μέγαρα, τετρακισχίλια «βαλανεῖα», τετρακόσια θεάτρα, δωδεκακισχίλια ὀψοπωλεῖα, καὶ σαράντα χιλιάδας ὑποτελεῖς Ἑβραίους».

Τότε ἐκάηκε καὶ ἡ βιβλιοθήκη, ἂν καὶ εἶνε πολλοὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες.

Λέτε νὰ ξαναγυρίσῃ ὁ πολεμιστὴς ὁ Ἄραψ; Οἱ μεγάλοι ποιηταὶ εἶνε καὶ προφῆται...

Ὁ Παληὸς

ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Τὶς ἑξῆς περίεργες πληροφορίες γιὰ τὰ ποικίλα ἔντομα ποὺ ὑπῆρχαν στὸν Ἰσθμὸ τοῦ Παναμᾶ, καὶ τὰ ὁποῖα ἀφ' ὅτου ἐκόπη ἡ διῶρυγξ ἀπεμακρύνθησαν στὴν ἐνδοχώραν, εὑρίσκομεν σ' ἕνα ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ τῆς Γαλλίας :

Πληθὺς ζώων εὑρίσκεται στὰ πέριξ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, ἀλλὰ ἐξ ὅλων ἐπικινδυνωδέστερα καὶ τῶν ὁποίων τὶς προσβολὲς δύσκολα ἀποφεύγει ὁ ταξειδιώτης εἶνε τὰ ἔντομα. Συχνὰ ἡ καλλονή των, τὰ στίλβοντα χρώματα τῶν φτερῶν τους, τοῦ σώματός των καὶ τῶν κεραιῶν ἀναγκάζουν κανένα νὰ λησμονήσῃ τὸν κίνδυνον καὶ τὰ δήγματα καὶ τὰ κεντήματά των. Οἱ σκορπιοὶ εἶνε μέγιστοι, μεταξὺ δὲ τῶν ἀραχνῶν αἱ ὁποῖες εἶνε ὅλες γιγάντιες εὑρίσκεται ἡ παμμεγίστη Ματαλίγκρη ὀνομαζομένη τῆς ὁποίας τὰ δαγκώματα εἶνε θανατηφόρα. Ἐκ τῶν πολυπόδων ἕνα εἶδος σκολόπενδρας (σαρανταποδαρούσας), εἶνε τὸ μᾶλλον φαρμακερό. Ἀπὸ δὲ τὰ μυρμήγκια τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἐκεῖ πολυάριθμα καὶ πολυποίκιλα εἶνε καὶ ἕνα μαῦρο μεγάλο μυρμῆγκι, τοῦ ὁποίου τὸ κέντημα ἀπονα ρκώνει. Τὰ κουνούπια καὶ τὰ παρόμοια ἔντομα ἀπαντῶνται ἐκεῖ κατὰ μυριάδας, καθὼς καὶ οἱ ψύλλοι τῶν τροπικῶν, οἱ ὁποῖοι κεντοῦν κατὰ προτίμησιν στὰ πέλματα τῶν ποδιῶν γιὰ νὰ ἐναποθέσουν σ' αὐτὰ τὰ αὐγά των. Ἀπὸ τὰ ἀβλαβῆ ἔντομα, ἀλλ' ἐπίσης, περίεργα εὑρίσκονται ἐκεῖ αἱ λαμπυρίδες ἢ πογολαμπίδες, μερικὲς ἀκρίδες ποὺ μοιάζουν μὲ ξηρὰ κλαδιὰ καὶ πολλὰ κολεόπτερα χρωματισμένα μὲ ὡραιότατα μὲ στίλβοντα μεταλλικὰ χρώματα. Ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα ζοῦν σὲ κλίμα ὑγρὸ καὶ θερμό. Τὸ ἔτος στὶς χῶρες αὐτὲς διαιρεῖται σὲ ξηρὰ ἐποχὴ καὶ ὑγρή. Ἡ ξηρὰ ἐποχὴ ποὺ διαρκεῖ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τοῦ Μαΐου, εἶνε εὐχάριστη. Οἱ βροχὲς ἀρχίζουν κατὰ τὸν Ἰούνιον, καὶ λιγοστεύουν περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἐπαναλαμβάνονται ἀφθονώτερες μέχρι τέλους Αὐγούστου.

πρώτη κωμωδία τοῦ κ. Λάσκαρη. Ραδιουργία καὶ φίλτρον. Ὁ νουνός του. Ὁ θρίαμβος τῆς παραστάσεως καὶ οἱ... γιακάδες τοῦ κ. Γυμνασιάρχου. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀνάστατον. Παῦσις 40 ὑπογραμματέων καὶ... ξυλοκόπημα τοῦ συγγραφέως !... Ὁ κ. Πορφύρας στὸ στρατὸ καὶ δή... στὰ μουλάρια. Ἕνα σωτήριον χρονογράφημα τοῦ μακαρίτου Κονδυλάκη. Πῶς τὴν ἐγλύτωσαν οἱ λόγιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ .. ἡμίονοι! Ὁ βαρύτονος τοῦ μελοδράματος κ. Οἰκονομίδης ψάλτης στὴν Σμύρνη, φαρμακοποιός, δημοσιογράφος καὶ τέλος καλλιτέχνης Ἄλλοτε βαρύτονος καὶ ἄλλοτε μπάσος... ἀναλόγως τῶν περιστάσεων κ.τ.λ. κ.τ.λ.